

# คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๓/๒๕๕๙ วันที่ ๑๙ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

|                                                 |                             |
|-------------------------------------------------|-----------------------------|
| คู่กรณีที่ ๑ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน | สังกัด สำนักงานเกษตรจังหวัด |
| คู่กรณีที่ ๒ นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ         | สังกัด สำนักงานเกษตรจังหวัด |

เรื่อง เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายของสำนักงานเกษตรจังหวัด

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ คู่กรณีทั้งสองคนมีอำนาจหน้าที่ร่วมกันในการลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คของสำนักงานเกษตรจังหวัด ระหว่างวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คธนาคารกรุงไทย สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวันของสำนักงานเกษตรจังหวัด เลขที่บัญชี ๖๙๙-๖-๐๙๙๔-๑ จำนวน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๒๗,๒๘๖.๗๑ บาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ลงลายมือชื่อในเช็คเลขที่ ๐๑๙๙๖๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ สั่งจ่ายเงินจำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท โดยไม่ขีดฆ่า คำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ซึ่งเป็นการสั่งจ่ายตามสัญญาเดิมเงินเลขที่ ๓/๒๕๕๒ วันที่ (ไม่ระบุ) เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ ของนาง จ. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมเกษตรกรแบบมีส่วนร่วม โครงการส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทน (อ้อย) ปี ๒๕๕๒ และคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้นำเช็คไปเบิกเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเงินฝากกระแสรายวันของสำนักงานเกษตรจังหวัด และ

รับเงินจำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยไม่ได้มอบเงินให้กับนาง จ. ผู้ยืมเงิน แต่ได้เก็บเงินจำนวนดังกล่าวไว้กับตนเอง

๒. ลงลายมือชื่อในเช็คเลขที่ ๐๑xxx๙๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ สั่งจ่ายเงินจำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท โดยไม่ขีดฆ่า คำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ซึ่งเป็นการสั่งจ่ายตามสัญญาเดิม เลขที่ (ไม่ระบุ)/๒๕๕๒ วันที่ (ไม่ระบุ) เดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ ของคู่กรณีที่ ๒ ที่ยืมเงินแทนนาย ก. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดอบรม โครงการพัฒนาและฟื้นฟูอาชีพเกษตรกร ปี ๒๕๕๒ และคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้นำเช็คไปเบิกเงินจากบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเงินฝากกระแสรายวันของสำนักงานเกษตรจังหวัด และรับเงินจำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และมอบเงินให้คู่กรณีที่ ๒ เพื่อไปจ่ายให้กับนาย ก. แต่นาย ก. ไม่รับเงินดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นการประมาณการผิดพลาด และให้นำเงินส่งคืนสำนักงานเกษตร จังหวัด แต่คู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้นำส่งคืนกลับเก็บเงินไว้กับตนเอง

๓. ลงลายมือชื่อในเช็คเลขที่ ๐๒xxx๑๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ สั่งจ่ายเงินจำนวน ๕๕๙,๒๘๖.๗๑ บาท เพื่อนำไปจ่ายเป็นเงินเดือนและเงินสวัสดิการอื่นๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเกษตร จังหวัด จำนวน ๔๖๐,๖๘๖.๗๑ บาท ซึ่งเช็คฉบับดังกล่าวคู่กรณีที่ ๑ ได้เขียนเช็คสั่งจ่ายเกินกว่าจำนวนที่ขอเบิก (ขบ ๐๒) และหลักฐานการจ่าย เป็นเงิน ๙๘,๖๐๐ บาท และโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง

ต่อมาภายหลังคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้ทยอยนำเงินส่งคืนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของ สำนักงานเกษตรจังหวัด จำนวน ๓๒๑,๘๑๑.๕๒ บาท และทยอยจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายของทางราชการรายการอื่นๆ ที่ไม่ใช่รายการที่ขอเบิกเดิม รวมเป็นเงิน ๑๔๔,๗๘๘.๔๘ บาท ซึ่งครบถ้วนตามจำนวนที่ออกเช็คสั่งจ่ายเงิน ไม่ถูกต้องตามเช็คทั้ง ๓ ฉบับ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน ประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

**ประเด็นที่ ๑** คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และจ่ายเงินโดยไม่ มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

๑.๑ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน (เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕) และคู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖) เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานเกษตร จังหวัด ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓

๑.๒ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี การเบิกจ่ายเงิน ตามแผนงาน/โครงการประจำปีของสำนักงานเกษตรจังหวัด คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงิน และบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด ตามคำสั่งจังหวัด ที่ ๔๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ เรื่อง การแบ่งหน้าที่การงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด และคู่กรณีทั้งสองคนได้รับมอบหมายจาก หัวหน้าสำนักงานเกษตรจังหวัดให้อำนาจหน้าที่ร่วมกันลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย บัญชีเงินงบประมาณสำนักงานเกษตรจังหวัด เลขที่บัญชี ๖xx-๖-๐xxx๔-๑ ตามบันทึก สำนักงานเกษตรจังหวัด ที่ ๐๐๙/๑๗๐๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ และ คู่กรณีที่ ๒ จึงมีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แล้ว

๑.๓ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการ จ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือ จ่ายเงินได้ร่วมกันเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินงบประมาณสำนักงานเกษตรจังหวัด โดยร่วมกันลงลายมือชื่อใน เช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๑xxx๑๖๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งจ่ายเงิน จำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการส่งจ่ายในนามของนาง จ. ผู้มีสิทธิรับเงินตามสัญญาเืมเงิน เลขที่ ๓/๒๕๕๒ วันที่ (ไม่ระบุ) เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมเกษตรกรแบบมีส่วนร่วมตามโครงการส่งเสริมการผลิต พืชพลังงานทดแทน (อ้อย) ปี ๒๕๕๒ โดยไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ถือเป็นการจ่ายเงินที่ไม่ชอบด้วย ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๘ (๒) ที่ กำหนดให้การจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินให้ออกเช็คส่งจ่ายในนามของผู้มีสิทธิรับเงินโดยจะต้องขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก

กรณีดังกล่าว คู่กรณีที่ ๑ และนาง จ. ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินสอดคล้องต้องกันว่า เชื่อบ้างดังกล่าวไม่มีการส่งมอบให้กับนาง จ. และเมื่อรับฟังประกอบคำชี้แจงที่คู่กรณีที่ ๑ ได้ชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนโดยยอมรับว่า การออกเช็คดังกล่าวไม่ได้มีการขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และไม่ได้มอบเช็คให้กับนาง จ. แต่คู่กรณีที่ ๑ ได้นำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินสดและนำเงินไปจ่ายเป็นค่าปรับปรุงภูมิทัศน์ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ไม่มีการจ่ายหรือส่งมอบเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๑xxx๖๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๙๑,๐๐๐ บาท ให้กับนาง จ. ดังนั้น การที่นาง จ. ได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงินในสัญญายืมเงิน จึงไม่อาจถือเป็นหลักฐานการจ่ายที่ถูกต้อง กรณีดังกล่าวจึงเป็นการจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๓๔

การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงิน ไม่ได้ส่งมอบเช็คให้กับนาง จ. ผู้มีสิทธิรับเงินตามสัญญายืมเงิน แต่คู่กรณีที่ ๑ กลับนำเช็คไปขึ้นเงินสดและนำเงิน จำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท ไปจ่ายให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นค่าจ้างเหมาปรับปรุงภูมิทัศน์ นั้น จากข้อเท็จจริงตามที่คู่กรณีที่ ๑ ได้ชี้แจงต่อกรรมการไต่สวนรับฟังได้ว่า ขณะที่นำเงิน จำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท ไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงภูมิทัศน์ นั้น ยังมิได้มีการตั้งเรื่องทำโครงการดังกล่าว และเมื่อรับฟังประกอบกับรายงานการสอบสวนวินัยของจังหวัด ตามคำสั่งจังหวัด ที่ ๑๔๒๑/๒๕๕๔ ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และนาย ว. หัวหน้าผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จัดหาวัสดุและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้กับสำนักงานเกษตรจังหวัด ตามหลักฐานบิลเงินสด เล่มที่ ๒ เลขที่ ๒๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๙๑,๐๐๐ บาท เป็นค่าวัสดุ ๑๕ รายการ โดยคู่กรณีที่ ๒ ได้เสนอโครงการดังกล่าวและอีกหลายโครงการต่อผู้บังคับบัญชาแต่ไม่ผ่าน จึงไม่สามารถนำมาเบิกกับทางราชการได้ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสำนักงานเกษตรจังหวัด ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบของทางราชการ ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๒ ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จึงไม่มีผลผูกพันต่อสำนักงานเกษตรจังหวัด การจ่ายเงินให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ดังกล่าวจึงเป็นการจ่ายเงินโดยมิชอบ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๓๑ ข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๘ (๒)

๑.๔ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้กระทำโดยจงใจหรือไม่ และการกระทำเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่าคู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี และคู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงินและบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด ย่อมต้องรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ที่ใช้บังคับเป็นอย่างดี และการที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ผ่าฝืนการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวย่อมส่งผลเสียหายต่อระบบการควบคุมการเงินของรัฐ ถือเป็นการจงใจฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

**ประเด็นที่ ๒** คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ใช้จ่ายเงินงบประมาณ ใช้จ่ายเงินงบประมาณผิดวัตถุประสงค์ โดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

๒.๑ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ และมีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ แล้ว

๒.๒ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๑xxx๙๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ สั่งจ่ายเงิน

จำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท โดยไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก โดยส่งจ่ายในนามของคู่กรณีที่ ๒ ผู้ได้รับอนุมัติให้ยืมเงิน คู่กรณีทั้งสองคนจึงมีหน้าที่จ่ายเงินให้กับผู้ได้รับอนุมัติให้ยืมเงินตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้ การจ่ายเงินให้จ่ายเป็นเช็ค และข้อ ๔๘ (๒) ที่กำหนดให้ การเขียนเช็คส่งจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินจะต้องขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ลงลายมือชื่อในเช็คส่งจ่ายเงินโดยไม่ได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก จึงไม่ชอบด้วยระเบียบดังกล่าว นอกจากนี้คู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า ไม่ได้รับเช็คฉบับดังกล่าวโดยเช็คอยู่ที่คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จ่ายเงิน เมื่อรับฟังประกอบกับการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งยอมรับว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้แจ้งให้คู่กรณีที่ ๑ ไปรับเงินยืมมาให้ด้วยเมื่อเงินออก ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ก็ได้นำเช็คไปขึ้นเงินสดและนำเงินมาให้คู่กรณีที่ ๒ ในวันเดียวกัน จึงรับฟังได้ว่า เมื่อคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๑xxx๔๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งจ่ายเงิน จำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท แล้ว คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้นำเช็คไปขึ้นเป็นเงินสดและนำเงินส่งมอบให้คู่กรณีที่ ๒ ในวันเดียวกัน กรณีจึงไม่มีการส่ง-รับมอบเช็คกันระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการจ่ายเงินที่ไม่ชอบด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง

๒.๓ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้กระทำโดยจงใจหรือไม่ และการกระทำเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี และคู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงินและบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด ย่อมต้องรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ที่ใช้บังคับเป็นอย่างดี และการที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ผ่าฝืนการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวย่อมส่งผลเสียหายต่อระบบการควบคุมการเงินของรัฐ ถือเป็นการจงใจฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

๒.๔ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงินและบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด ตามคำสั่งจังหวัด ที่ ๔๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ เรื่อง การแบ่งหน้าที่การงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด คู่กรณีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลรักษาเงินของทางราชการ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ยืมเงินตามสัญญายืมเงิน เลขที่ (ไม่ระบุ)/๒๕๕๒ วันที่ (ไม่ระบุ) เดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๒๗๗,๐๐๐ บาท โดยคู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอบรมสมาชิกเกษตรกรรายย่อยตามโครงการพัฒนาและฟื้นฟูอาชีพเกษตรกร ปี ๒๕๕๒ แต่เป็นหน้าที่โดยตรงของนาย ก. แต่นาย ก. ไม่สามารถยืมเงินได้ เนื่องจากยังติดสัญญาเดิมซึ่งยังไม่ส่งใช้ จึงให้คู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ยืมเงินแทน กรณีดังกล่าวเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ ไม่มีหน้าที่ราชการในโครงการดังกล่าวที่จะมีสิทธิและหน้าที่ในการยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดอบรมสมาชิกเกษตรกรรายย่อยแต่อย่างใด การยืมเงินของคู่กรณีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินยืมของทางราชการ การที่คู่กรณีที่ ๒ ได้รับเงินจำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท จึงเป็นการได้มาโดยมิชอบด้วยระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินยืมของทางราชการ เมื่อคู่กรณีที่ ๒ ได้รับเงินมาจากการยืมเงินที่ไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการดังกล่าว คู่กรณีที่ ๒ จึงมีหน้าที่ในการนำเงินส่งคืนต่อสำนักงานเกษตรจังหวัดโดยทันที การที่คู่กรณีที่ ๒ นำเงินเก็บไว้กับตนเองและนำไปสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานตามที่กล่าวอ้าง จึงเป็นการไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งต่อสำนักงานเกษตรจังหวัดตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

การที่คู่กรณีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงินและบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด ย่อมต้องรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติที่ใช้บังคับตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ เป็นอย่างดี และการฝ่าฝืนการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวย่อมส่งผลเสียหายต่อระบบการควบคุมการเงินของรัฐ ถือเป็นการจงใจฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

๒.๕ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินโดยไม่ มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ใช้ จ่ายเงินงบประมาณ ใช้จ่ายเงินงบประมาณผิดวัตถุประสงค์ โดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๔ กำหนดว่า “หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานที่แสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ตามข้อผูกพันโดยถูกต้องแล้ว ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๒ ได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับเงิน จำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท ในสัญญายืมเงินในส่วนที่ระบุว่า

เป็นใบรับเงิน จึงถือเป็นหลักฐานการจ่ายแล้ว กรณีดังกล่าวจึงเป็นการจ่ายเงินโดยมีหลักฐานการจ่าย ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๓๔ แล้ว ส่วนการที่คู่กรณี ที่ ๒ ซึ่งได้รับเงิน จำนวน ๒๗๗,๐๐๐ บาท มาจากการยืมเงินโดยไม่ชอบและมีหน้าที่ต้องนำเงินส่งคืนต่อสำนักงานเกษตรจังหวัดดังที่กล่าวข้างต้น แต่กลับนำเงินจำนวนดังกล่าวไปจ่ายให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. นั้น เป็นการจ่ายเงินโดยไม่มีหน้าที่และเป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยไม่มีหน้าที่

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๕๐ จึงให้ยุติเรื่องในประเด็นนี้

**ประเด็นที่ ๓** คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบ ส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ กำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

๓.๑ กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ กำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ ตามระเบียบฯ ข้อ ๓ และมีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่ ๑ แล้ว

การที่คู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินงบประมาณสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อจ่ายเป็นเงินเดือนและเงินสวัสดิการของข้าราชการสำนักงานเกษตรจังหวัด ตามเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๒xxx๑๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ จำนวนเงิน ๕๕๙,๒๘๖.๗๑ บาท นั้น จากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพบว่า การสั่งจ่ายเช็คฉบับดังกล่าวเป็นการเบิกจ่ายเกินกว่าจำนวนเงินที่ขอเบิกและเกินกว่าหลักฐานการจ่ายตามที่ได้รับอนุมัติ เป็นเงิน ๙๘,๖๐๐ บาท ประกอบกับคู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๒ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อกรรมการไต่สวนโดยรับว่า ในการออกเช็คสั่งจ่ายดังกล่าวมีหลักฐานการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติเพียง ๔๖๐,๖๘๖.๗๑ บาท เบิกเกินไป เป็นเงิน ๙๘,๖๐๐ บาท รวมทั้งคู่กรณี ที่ ๑ ยอมรับว่า ได้เก็บ

รักษาเงินที่เบิกเกิน จำนวน ๙๘,๖๐๐ บาท ไว้กับตนเองซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๐๒xxx๑๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ สั่งจ่ายเงิน จำนวน ๕๕๙,๒๘๖.๗๑ บาท เกินกว่าจำนวนเงินที่ขอเบิกและเกินกว่าหลักฐานการจ่ายที่ได้รับอนุมัติ เป็นเงิน ๙๘,๖๐๐ บาท แล้วคู่กรณีที่ ๑ นำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินโดยมิชอบและจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายตามที่ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๓๑ และข้อ ๓๔ กำหนด

การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานการเงินและบัญชีภายในสำนักงานเกษตรจังหวัด จึงย่อมต้องรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติที่ใช้บังคับตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ เป็นอย่างดี และการที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ผ่าฝืนการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวย่อมส่งผลเสียหายต่อระบบการควบคุมการเงินของรัฐ ถือเป็นการจงใจฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

๓.๒ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน (เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕) จึงเป็นเจ้าหน้าที่และมีหน้าที่ความรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี ตามคำสั่งจังหวัด ที่ ๔๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ เรื่องการแบ่งหน้าที่การงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด เมื่อคู่กรณีที่ ๑ เขียนเช็คสั่งจ่ายเกินกว่าจำนวนเงินที่ขอเบิก (ขบ ๐๒) และเกินกว่าหลักฐานที่ขอเบิก เป็นเงิน ๙๘,๖๐๐ บาท และโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง แสดงว่าคู่กรณีที่ ๑ มีเจตนาทุจริตที่จะนำเงินดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวมาตั้งแต่ต้น จึงไม่ก่อให้เกิดหน้าที่โดยชอบที่จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจอีก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณานิยามของคำว่า “เงินเบิกเกินส่งคืน” ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังฯ ข้อ ๔ หมายถึง “เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้ว แต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืน และได้นำส่งคลังก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาที่เบิกเงินที่กันไว้เบิกเหลือในปี” เมื่อคู่กรณีที่ ๑ นำเงิน

จำนวน ๙๘,๐๐๐ บาท มาเข้าบัญชีส่วนตัว เงินจำนวนดังกล่าวจึงมิใช่เงินงบประมาณที่เบิกจากคลังเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์แล้วไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมดอีกต่อไป จึงไม่ถือว่าเป็นเงินเบิกเกินงบ

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ ประกอบข้อ ๒๓ จึงให้ยุติเรื่องในประเด็นนี้

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

**ประเด็นที่ ๑** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินนั้นโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบหลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะลงโทษแก่คู่กรณี โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

**ประเด็นที่ ๒** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

**ประเด็นที่ ๓** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ

ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินนั้นโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบหลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ ในประเด็นนี้ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ ประกอบข้อ ๒๓

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง โดยประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๓ ต้องรับโทษตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และประเด็นที่ ๒ ต้องรับโทษตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่คู่กรณี ที่ ๑ ได้นำเงินส่งคืนครบถ้วน ประกอบกับถูกดำเนินการทางวินัยโดยถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน แล้ว ทั้งไม่เคยกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังมาก่อน และให้ความร่วมมือต่อการสอบสวนและให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน รวมโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๑,๘๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๓๗,๖๐๐ บาท (สี่แสนสามหมื่นเจ็ดพันหกร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๙,๘๕๕ บาท (เก้าพันแปดร้อยห้าสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นเดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

**ประเด็นที่ ๑** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินนั้นโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบฯ หลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะลงโทษแก่คู่กรณี โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

**ประเด็นที่ ๒** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบฯ หลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่คู่กรณี โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ ในประเด็นนี้ไม่เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ และข้อ ๕๐

**ประเด็นที่ ๓** เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงินหรือจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน จ่ายเงินนั้นโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายเงินตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดตามระเบียบฯ หลายข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่ง

เป็นบทเฉพาะลงโทษแก่คู่กรณี โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องรับโทษปรับทางปกครอง ตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคสอง โดย ประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๓ ต้องรับโทษตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และประเด็น ที่ ๒ ต้องรับโทษตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งกรณีที่ คู่กรณีที่ ๒ ได้นำเงินส่งคืนครบถ้วน ประกอบกับถูกดำเนินการทางวินัยโดยถูกลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน แล้ว ทั้งไม่เคยกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังมาก่อน และให้ความร่วมมือ ต่อการสอบสวนและให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณี กระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน และกำหนด โทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง เท่ากับ เงินเดือน ๑๐ เดือน รวมโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะ กระทำความผิดเดือนละ ๒๘,๗๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๗๕,๖๐๐ บาท (ห้าแสนเจ็ด หมื่นห้าพันหกร้อยบาท) เนื่องจากคู่กรณีที่ ๒ พ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว จึงให้ชำระค่าปรับทางปกครอง ดังกล่าวทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสำนักตรวจสอบ พิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกให้ชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

|                           |               |                              |
|---------------------------|---------------|------------------------------|
| ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์ | ตราชูธรรม     | ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน |
| นายปิยะพันธุ์             | นิมมานเหมินท์ | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นางอุไร                   | ร่มโพธิหยก    | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นางจิรพร                  | มีหลี่สวัสต์  | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |
| นายกรพจน์                 | อัศวินวิจิตร  | กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน       |